

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Convorbirea lui Iisus cu Nicodim

Nicodim este, evident, o excepție în ceea ce privește atitudinea față de Mântuitorul Hristos a claselor conducătoare iudaice. El era membru al Sinedriului, un fel de parlament al iudeilor din vremea aceea. Sfântul Evanghelist Ioan ne lasă să înțelegem că Nicodim vine la Hristos foarte sincer interesat. Semnele și minunile pe care le făcea Mântuitorul Hristos îl conving, așa cum mărturisește el însuși, că sunt de la Dumnezeu. Prin urmare, interesul major este generat de minunile receptate de Nicodim ca semne dumnezeiești.

Într-adevăr, Nicodim „se pierde” din dialog. Are numai două scurte întrebări, care oferă Mântuitorului prilejul de a dezvolta câteva teme fundamentale. În dialogul cu Nicodim, Mântuitorul Hristos aduce în discuție tensiunea dintre realitățile pământești și cele cerești, dintre cele de aici și cele din cer, dintre cele trupești și cele duhovnicești. Face foarte clar precizarea că nu are nimeni acces la cele cerești, decât Cel care a coborât de acolo. De aceea, El, Fiul lui Dumnezeu întrupat, va deveni *unica noastră poartă spre cer*, singura șansă a lumii create, pământești, de a se împărtăși de cele cerești.

De ce este atât de importantă această ajungere a noastră la cer și împărtășirea de cele cerești!?! Pentru că aceasta este finalitatea existenței noastre, pentru aceasta am fost creați și, în consecință, numai așa ne împlinim existența. Izbăvirea, eliberarea, mântuirea, împlinirea, vederea împărăției, viața veșnică, toate aceste sintagme sau expresii exprimă împlinirea existențială a omului, finalitatea pentru care el a fost creat. Ele nu sunt posibile decât prin împărtășirea de Dumnezeu. Aceasta este marea taină a credinței noastre și aceasta face Biserica prin lucrarea ei continuă! Îl împărtășește pe Dumnezeu omenirii. Biserica însăși este segmentul de omenire care se împărtășește la propriu de Dumnezeu. Biserica este formată din suma celor care prin botez au primit Duhul lui Dumnezeu. Evenimentul la care Mântuitorul Hristos face foarte clar trimitere, în dialogul cu Nicodim, este cel al botezului: „De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3, 5).

Mântuitorul vorbește despre o naștere din duh, în contrast, bineînțeles, cu nașterea din trup, pe care o cunoaștem.

Nașterea din trup presupune nașterea prin sămânță. Cauza nașterii este semănarea unei semințe care întâlnește un ogor rodnic și se zămislește acolo o ființă umană.

Paralel cu această naștere trupească, și mult superioară ei, este nașterea din Duh,